د حضرت یُونس نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

پېژندګلو

د حضرت یُونس د کِتاب بنیادی پېغام دا دے چې د خُدائ پاک پېغام د ټولې دُنیا دپاره دے، نۀ صرف د هغه خلقو دپاره چې زمونږ په شان وی یا زمونږ خوښ وی. خو خُدائ پاک هر یو قوم ته په یوه سترګه ګوری. خُدائ پاک د هر چا نه حقیقی توبه غواړی. خُدائ پاک د خلقو د نېکو اعمالو فکر نۀ کوی په څۀ چې انسانان خوشحالیږی بلکې هغه زمونږ د زړونو او احساساتو په حقله فکرمند دے. کله چې خُدائ پاک حضرت یُونس نینوه ته لېږلو چې خلقو ته د عدالت د ورځې خبردارے ورکړی، نو هغۀ بغاوت وکړو او په نتیجه کښې هغه یو غټ کب ثابت تېر کړو بیا یې توبه وکړه او د دې هر څۀ نه پس یې د خُدائ پاک مرضی پوره کړه. کله چې د نینوه خلقو توبه وکړه نو د حضرت یُونس د بغاوت وجه څرګنده شوه. هغه په دې خبره پرېشانه وو چې هسې نه چې خُدائ پاک به د نینوه خلق معاف کړی، او چې کله خُدائ پاک هغوئ معاف کړل نو حضرت یُونس په دې باندې نارضا شو. د حفظ کولو دپاره ۳:۸ آیت ”هر یو په راستئ سره د زړۀ له کومې خُدائ پاک ته دُعا وکړی، او هر یو د خپلې بدعملئ نه واوړی او ظلم زیاتے پرېږدی.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت يُونس د مالِک خُدائ نه تښتېدل

١ (١) د مالِک خُدائ کلام د اِمتِی په زوئ يُونس نازل شو، (٢) ”سمدستی د
نينوه لوئ ښار ته لاړ شه او د هغې خلاف زما د فيصلې اعلان وکړه، ځکه چې ما
ليدلی دی چې د دغه ښار خلق څومره بدعمله دی.“ (٣) خو يُونس د مالِک
خُدائ نه وتښتېدو او ترسيس ته روان شو. هغه يافا ښار ته ورسېدو، هلته هغۀ
وکتل چې يو سمندری جهاز ترسيس ته تلو والا دے. هغۀ کرايه ورکړه او
سمندری جهاز ته وختو او ترسيس ته روان شو چې د مالِک خُدائ نه وتښتی.
(٤) خو مالِک خُدائ په سمندر يو لوئ طوفان راوستو، او طوفان دومره تېز وو
چې د جهاز د ماتېدو خطره وه. (٥) د سمندری جهاز ماڼکيان ډېر يرې واخستل
او هر يو خپل خُدائ ته چغې وهلې. او هغوئ د جهاز د وزن سپکولو دپاره سامان
سمندر ته وغورزولو. خو يُونس ښکته کوز شوے وو، هلته هغه په خوب خوب
اودۀ پروت وو. (٦) د جهاز مشر هغۀ له ورغلو او ورته يې ووئيل چې، ”تۀ څنګه
اودۀ يې؟ پاڅه او خپل خُدائ ته سوال وکړه. کېدے شی چې هغه زمونږ خيال
وساتی، او مونږ تباهئ نه بچ شُو.“ (٧) د جهاز ماڼکيانو يو بل ته ووئيل چې،
”راځئ چې پچه واچوو چې پته ولګی چې څوک د دې افت ذمه وار دے.“ نو
هغوئ پچه واچوله او پچه د يُونس د نوم راووتله. (٨) نو هغوئ ورته ووئيل چې،
”مونږ ته ووايه چې څوک د دې ذمه وار دے چې مونږ ټولو ته يې دا مصيبت
جوړ کړو؟ تۀ څۀ کار کوې؟ تۀ د چرته نه راغلے يې؟ تۀ د کوم مُلک يې؟ تۀ د
کوم قوم يې؟“ (٩) هغۀ جواب ورکړو، ”زۀ عبرانے يم او زۀ د مالِک خُدائ
عبادت کوم، د آسمانی خُدائ پاک، چا چې زمکه او سمندر پيدا کړی دی.“ (١٠)
يُونس هغوئ ته دا هم وفرمائيل چې، ”زۀ د مالِک خُدائ د حضور نه تښتم.“ دې
هر څۀ اورېدو سره مسافر سخت وېرېدل او ورته يې ووئيل، ”دا تا څۀ کړی
دی؟“ (١١) د سمندر چپې لا نورې هم زياتېدې نو هغوئ هغۀ نه تپوس وکړو،
”مونږ تا سره څۀ وکړُو چې مونږ دپاره دا سمندر په آرام شی؟“ (١٢) ”ما اوچت
کړئ او سمندر ته مې وغورزوئ،“ يُونس ورته جواب ورکړو، ”نو طوفان به قلار

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شی. ما ته پته ده چې دا زما غلطی ده چې په تاسو دا لوئ طوفان راغلو.“ ⑬
باوجود د دې، هغه سړو چپو وهلو سره د سمندر غاړې ته د تلو ډېر کوشش
وکړو. خو هغوئ ونهٔ رسېدل، ځکه چې سمندر کښې طوفان د مخکښې نه نور هم
خطرناک شو. ⑭ نو هغوئ د يُونس مالِک خُدائ ته چغې کړې، ”اے مالِکه
خُدايه، مونږ د دې سړی د ژوند د ختمولو په وجه مړهٔ نهٔ کړې. مونږ د يو بې‌گناه
سړی په مرگ باندې راونهٔ نيسې، ځکه چې اے مالِکه خُدايه، تهٔ هغه څهٔ کوې څهٔ
چې ستا رضا وی.“ ⑮ نو بيا هغوئ يُونس اوچت کړو او سمندر ته يې
وغورزولو، او طوفان سمدستی قلار شو. ⑯ په دې کار هغه خلق د مالِک
خُدائ نه ډېر ويرېدل او هغوئ يوه قربانی پېش کړه او منښتې يې ومنلې. ⑰ خو
مالِک خُدائ يو غټ کب راولېږلو چې يُونس تېر کړی، او يُونس درې ورځې او
درې شپې د کب په گېډه کښې وو.

د حضرت يُونس دُعا

۲ ① د کب په گېډه کښې يُونس مالِک خُدائ، خپل خُدائ پاک ته دُعا وکړه.
② هغهٔ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ ته ما په خپل تکليف کښې آواز وکړو، او هغهٔ
ما له جواب راکړو. ما د عالمِ ارواح نه د مدد دپاره آواز وکړو، او تا زما فرياد ته
غوږ ونيولو. ③ تا زهٔ لاندې ډوبو اوبو کښې د سمندر مينځ ته وغورزولم، او د
سمندر زوروَرو چپو زهٔ راگېر کړم، او هغه ټولې زوروَرې چپې چې تا رالېږلې وې
په ما تېرې شوې. ④ ما ووئيل، زهٔ ستا د حضور نه شړلے شوے يم، خو زهٔ به
بيا هم ستا مقدس کور ته گورمه. ⑤ اوبو زهٔ مرئ پورې راگېر کړم، سمندر زهٔ
ډُوب کړم، او د سمندر واښهٔ زما د سر نه راتاؤ شُو. ⑥ زهٔ لاندې د غرونو بېخ
پورې ډوب شوم، لاندې زمکې زهٔ د هميشه دپاره بنديوان کړم. خو تا زما ژوند د
کندې نه راوويستو، اے زما مالِکه خُدايه. ⑦ کله چې زما ساه وتله، نو اے
مالِکه خُدايه ما ته تهٔ ياد وې، او زما دُعا ستا مقدس کور کښې تا ته دروروسيده.
⑧ هغه څوک چې د بې‌کاره بُتانو عبادت کوی، هغوئ د مالِک خُدائ ټولو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

رحمونو ته شا کوی. ۹ خو زۀ به د شُکر گزارۍ آواز سره تا ته قربانی وکړم.
او څۀ منښته چې ما منلې ده هغه به زۀ پوره کوم. مالِک خُدائ خلاصونکے
دے.“ ۱۰ او مالِک خُدائ کب ته حُکم وکړو، او کب يُونس په اوچه زمکه بهر
وغورزولو.

د حضرت يُونس نينوه ته تلل

۳ ۱ بيا په دوېم ځل د مالِک خُدائ کلام په يُونس نازل شو، ۲ ”د نينوه
لوئ ښار ته لاړ شه او هغوئ ته هغه پېغام واوروه کوم به چې زۀ تا له درکوم.“
۳ يُونس د مالِک خُدائ حُکم ومنلو او نينوه ته لاړو. نو د نينوه ښار دومره لوئ
وو چې د دې نه پېدل تېرېدو دپاره درې ورځې پکار وې. ۴ په اوله ورځ چې
يُونس په ښار کښې روان وو، هغۀ اِعلان وکړو چې، ”تيک څلوېښت ورځې پس
به نينوه تباه شی.“ ۵ د نينوه خلقو د خُدائ پاک په پېغام يقين وکړو. هغوئ د
روژې اعلان وکړو او ټولو لويو او وړو د ټاټ جامې واچولې چې خپل غم
څرګند کړی. ۶ کله چې د نينوه بادشاه ته د يُونس پېغام ورسېدو، نو هغه د
خپل تخت نه کوز شو، خپله شاهی چُوغه يې ووېستله، د ټاټ جامې يې
واغوستلې او په خاورو کښې کښېناستو. ۷ بيا هغۀ د نينوه خلقو ته يو فرمان
جاری کړو چې، ”د بادشاه او د هغۀ د وزيرانو حُکم دے چې، هيچا ته د خوراک
څښاک اجازت نشته. غوا مېښه او ګډې چېلۍ سره سره ټول څناور هم په دې
کښې شامل دی. مۀ يې خوراک ته پرېږدئ او مۀ اوبۀ ورکوئ. ۸ خو پرېږدئ
چې ټول خلق او څناور د ټاټ جامې واغوندی. او هر يو په راستۍ سره د زړۀ له
کومې خُدائ پاک ته دُعا وکړی، او هر يو د خپلې بدعملۍ نه واوړی او ظلم
زياتے پرېږدی. ۹ څۀ پته لګی؟ کېدے شی چې خُدائ پاک خپله فېصله بدله
کړی او خپل سخت غضب ختم کړی، او مونږ د تباه کېدو نه بچ شُو.“ ۱۰ کله
چې خُدائ پاک وليدل چې هغوئ څۀ وکړل او څنګه هغوئ د خپلو بدو عملونو نه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

واوړېدل، نو هغه ورحمېدو او په هغوئ يې هغه تباهی رانهٔ وستله کومه چې هغهٔ
وئيلې وه.

د حضرت يُونس غصه

۴ ۱ خو يُونس په دې ډېر خفه وو او هغه سخت غصه شو. ۲ هغهٔ مالِک
خُدائ ته دُعا وکړه، ”اے مالِکه خُدايه، ولې هم دا زما خيال نهٔ وو چې تهٔ به داسې
کوی کله چې زهٔ لا په خپل کور کښې وم؟ نو په هم دې وجه زهٔ دومره زر ترسيس
ته وتښتېدم. ما ته پته وه چې تهٔ رحمان او رحيم خُدائ يې، تهٔ په غصه کښې صبر
کوونکے او د مينې نه ډک يې، داسې مالِک خُدائ يې چې په افت رالېږلو کښې
خپله فيصله بدلوی. ۳ نو اوس، اے مالِکه خُدايه، ما مړ کړه، ځکه چې د دې
ژوند نه به مرګ ښهٔ وی.“ ۴ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”آيا تا ته د غصه
کېدو څهٔ حق شته؟“ ۵ يُونس بهر ووتلو او د ښار د نمرخاتهٔ طرف ته په يو
ځائ کښې کښېناستو. هغهٔ هلته د ځان دپاره دالان جوړ کړو، او د هغې د سورې
لاندې کښېناستو او اِنتظار يې کولو چې دې ښار سره به څهٔ چل کېږی. ۶ بيا
مالِک خُدائ د يو بوټی بندوبست وکړو او دا يې د يُونس دپاسه لوئ کړو چې د
هغهٔ په سر باندې سورے جوړ کړی او د هغهٔ غصه سړه کړی، او يُونس د دې په
ليدو ډېر خوشحاله شو. ۷ خو بل سحر وختی خُدائ پاک يو چينجے راولېږو،
چې هغه بوټے يې وخوړو او هغه بوټے مړاوے شو. ۸ کله چې نمر راوختلو،
نو خُدائ پاک د مشرق د طرف نه توده هوا راولېږله، او د يُونس په سر نمر
دومره تيز لګېدو چې هغه ګرمۍ ووهلو. هغهٔ مرګ وغوښتو، او وې فرمائيل چې،
”د دې ژوند نه به زما دپاره مرګ ښهٔ وی.“ ۹ خو خُدائ پاک يُونس ته
وفرمائيل، ”ولې تهٔ د دې بوټی په حقله د غصه کېدو څهٔ حق لرې؟“ ”آو، زهٔ يې
لرم،“ يُونس ورته وفرمائيل، ”زهٔ دومره غصه يم چې د دې ژوند نه راله مرګ ښهٔ
دے.“ ۱۰ خو مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”تهٔ په دې بوټی دومره غمګين شوې،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اګر چې تا د دې دپاره څۀ نۀ دی کړی او نۀ دې غټ کړے دے. دا په يوه شپه
کښې زرغون شو او په يوه شپه کښې اوچ شو. ۱۱ خو په نينوه کښې د يو سل او
شلو زره نه زيات خلق اوسيږی څوک چې په ښۀ او بد نۀ پوهيږی، او ورسره ډېر
څناور هم دی. ولې ما ته دا نۀ دی پکار چې زۀ په دغه غټ ښار رحم وکړم؟“

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699
© pashtobibles.org يوسفزی ۲۰۱۹
Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.